

Sygn. akt I CSK 804/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości "A." S.A. w upadłości
likwidacyjnej we W.

przeciwko [...] Bank [...] S.A. w W.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 maja 2018 r., sygn. akt VII AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 12 500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany zaskarżył orzeczenie Sądu II instancji skargą kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać stąd, że w sposób oczywisty niektóre z przesłanek *actio pauliana* nie zostały w tej sprawie udowodnione przez syndyka, podczas gdy ciężar dowodu spoczywa właśnie na syndyku. Po pierwsze, gdy chodzi o okoliczność uzyskania przez pozwanego korzyści, kwestia ta jest oczywista – już uzyskanie dodatkowych zabezpieczeń istniejących wierzytelności w postaci hipotek jest okolicznością korzystną dla dłużnika. Po drugie, w kwestii pokrzywdzenia wierzycieli wyraźnie w zaskarżonym orzeczeniu, z powołaniem się na wcześniejsze orzeczenie, wskazano, że uczynienie środków finansowych dłużnika niedostępnymi dla wierzycieli, co jest skutkiem hipoteki dającej przecież pierwszeństwo zaspokojenia się uprawnionemu z niej, może nawet świadczyć o niewypłacalności dłużnika. Niewątpliwie zatem uprzywilejowanie zaspokojenia jednego z wierzycieli przez wzmocnienie jego wierzytelności oznacza też pokrzywdzenie pozostałych. Po trzecie, w skardze wskazano na brak związku przyczynowego wynikający z faktu nieustalenia wysokości wszystkich długów upadłego i wartości masy upadłości, aby móc ocenić, czy te dodatkowe zabezpieczenia wierzytelności jednego z wierzycieli będą miały wpływ na zakres zaspokojenia pozostałych wierzycieli. Choć rzeczywiście Sąd nie dokonał w tym postępowaniu precyzyjnych kalkulacji, co jednak jest przede wszystkim trwającego przecież postępowania upadłościowego, to z całokształtu okoliczności, a zwłaszcza postępowania dłużnika, obecności innych wierzycieli oraz uznania przez Sąd w postępowaniu o ogłoszenie upadłości dłużnika, że jest on niewypłacalny, wynika jasno, że w zasadzie nie jest możliwe pełne zaspokojenie wszystkich jego wierzycieli. Konkludując, o ile podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty mogą

stanowić uzasadnienie zarzutów kasacyjnych, o tyle nie dowodzą one, aby Sąd II instancji w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył lub zastosował prawo.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

a
aj